

Bohoslužba 28. 3. 2021

Ve jménu Otce, i Syna, i Ducha svatého.

Milost našeho Pána Ježíše Krista a láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi.

Introit: Žalm 118,1.22n.27n

Pozdrav

Píseň: 272,1–4

Modlitba: Milosrdný Bože, když se v tuto chvíli, na vrcholu postní doby shromažďujeme v domě modlitby, obrať naše srdce zpět do Jeruzaléma, k životu, smrti a vzkříšení Tvého Syna, abychom sjednoceni s ním a všemi věřícími v něj mohli jednoho dne triumfálně vstoupit do města, které není vybudováno lidskýma rukama, do nového, věčného Jeruzaléma. Pomož nám, abychom Tvého Syna, který dobrovolně přijal smrt v náš prospěch, následovali po cestě lásky a našli pravý život. Prosíme o to skrze něho, Tvého Syna a našeho Pána a bratra Ježíše Krista, jenž s Tebou a s Duchem svatým žije a kraluje na věky věků. Amen.

1. čtení: Zacharjáš 9,9–17

Píseň: 118,1–2.6–8

2. čtení: Marek 11,1–11

Kázání

Vzpomínáte si na nějakou návštěvu prezidenta, předsedy vlády nebo jiné celebrity ve Dvoře Králové? Jak vypadal příjezd a uvítání takové osobnosti? Patrně se to neudálo v tichosti a bez publicity. Tedy pokud dotyčný nepříjel utajeně... Obvykle se při takových příležitostech natahují červené koberce, chystají proslovy nebo připravují bezpečnostní opatření. Třeba takový prezident obvykle nepříjede jen tak. Pokud se jedná o státní návštěvu, obvykle nejspíš přiletí na letiště a v kratší či delší koloně vozidel se vydá do hlavního města. Kolem

silnice někdy postávají davy zvědavců či fanoušků. Čím významnější osoba, tím větší kolona, tím větší bezpečnostní opatření, tím větší rozruch. A samozřejmě tím větší náklady.

Ježíšovi současníci také znali slavnostní průvody panovníků či triumfální průvody vojevůdců, kteří dobyli vítězství. Jeruzalémští obyvatelé měli příležitost občas sledovat, jak početný a silný doprovod má například takový Pilát Pontský, o němž ještě během Velikonoc uslyšíme. Mohli obdivovat jeho koně nebo případně vůz, na němž se vezl. Do Jeruzaléma proudily na Velikonoce davy poutníků a horké židovské hlavy mohly rychle vzplanout a provést něco, co by se Římu nelíbilo. Proto bylo zvykem, že se římský místodržící preventivně přemístil ze svého sídla v Caesareji právě do Jeruzaléma, aby byl osobně přítomen v centru dění.

Obyvatelé a návštěvníci Jeruzaléma ale mohli jednou sledovat také poněkud jiný průvod. Takovou alternativní podívanou. Zvláštní jev. Jakýsi muž odněkud z venkova jede na oslu. A má namířeno do jeruzalémských ulic. Doprovází ho nadšený a skandující zástup, který provolává hosanna – tedy vlastně prosbu o záchranu, křičí něco o přicházejícím Davidově království a stele mu na cestu své pláště a ratolesti, to asi místo červeného koberce. Sice se to tady neblýská bohatstvím a vznešeností, ale hold to je. Koneckonců svoje svršky do prachu cest jen tak neházíme. Snad se nezúčastnění přihlížející dozvěděli, že tím mužem je Ježíš z Nazareta. Ano, právě on nyní završuje své tažení na Jeruzalém. Přijíždí do města, které je pro židy zásadním místem. Centrem náboženství a země. Ale přijíždí také do města, o němž ví, že jej tam čeká nebezpečí. Je to podivné tažení – bez vojska a beze zbraní, místo meče vládne ten Učitel z Galileje silou slova a Božím Duchem. Ani toho osla nemá ve vlastnictví a musí si ho vypůjčit.

Zdá se, že pro zástup, který jej doprovázel, byl Ježíš celebritou, důležitou osobou. Alespoň pro tuto chvíli. Jenže z druhé strany hradeb hlavního města mu nikdo červený koberec nechystá. Jako by se o něj v Jeruzalémě nikdo nezajímal. Nikdo mu nevychází radostně vstříc, nikdo jej tady nevítá. A celý ten průvod končí poněkud zvláště – hosanna dozní, zástup se rozejde. Ježíš se podívá do chrámu a míří zase pryč z města.

Lidé, kteří s Ježíšem šli a radostně přítom halasili, zřejmě čekali, že se něco důležitého odehraje. Snad už to konečně přijde. Přebírat. Revoluce. Změna poměrů. Zlatý věk. Izrael zase bude něco znamenat. To, co se pak skutečně odehrálo, nebo spíše neodehrálo, asi mnohé zklamalo. Nic převratného se nestalo. Alespoň ne viditelně.

Možná také máme svoje představy, svoje plány. O sobě, o druhých, o světě a dění v něm. Možná si také nějak představujeme Pána Boha, a víme, jak by měl jednat. Máme jasno v tom, jak by věci měly probíhat. A nakonec to dopadne jinak. Proto by neměla v našem smýšlení chybět otevřenost. Schopnost přijmout jiný vývoj věcí, než bychom chtěli. Nezaseknout se ve svých představách, ale nechat prostor Bohu, aby mohl jednat, jak sám uzná za vhodné.

A co měl celý ten podivný průvod vůbec znamenat? Chtěl Ježíš svým vjezdem do Jeruzaléma provokovat mocné, zesměšnit jejich vystupování a okázalost? Nebo to byl prorocký čin? Jednání, které má ještě jiný, hlubší smysl, než se na první pohled může jevit? Anebo to snad bylo ze všeho něco?

Už jsme slyšeli, že král přijíždějící na oslu byl předpovězen prorokem Zacharjášem. Těžko si tedy myslet, že na toto proroctví Ježíš nenavazoval. Snad zde přišly ke slovu i jiné starozákonné obrazy. Ale možná hrál v jeho jednání roli i určitý kritický osten, který mířil na ty nahoře.

Mesiáš, zachránce Izraele byl tehdy očekáván. Jak by takový zachránce měl vypadat, v tom se ale pohledy lišily. Jako křesťané však nesmíme zapomínat, jak si titul mesiáš vykládal Ježíš. Jistě si mohl vybrat jiný model, zakládající se na moci a násilí. Mohl se pokusit svrhnout římskou nadvládu nebo náboženské představitele Izraele ozbrojeným převratem. Místo toho se jeho život zakládal na pomoci druhým, na osobní chudobě a vlivu prosazovaném pokorou, slovem a Duchem. Druhým pomáhal, neškodil. Žádná nenávist, žádný pokus urvat pro sebe co nejvíc.

Boží království, jehož příchod Pán Ježíš ohlašoval, nemělo být založeno násilnou cestou. Jak odlišný postoj od pozdějších snah prosazovat křesťanské ideály mečem a železem. Nebo jinými mocenskými prostředky. Jak odlišný přístup oproti mocným minulosti i současnosti, využívajícím své postavení k osobnímu prospěchu. Oproti těm, jejichž vláda bývá často postavena na mnoha obětech. Avšak na obětech těch druhých.

V Ježíši máme co do činění se skutečným mesiášem, Božím vyvoleným. Je to vzor, který je hoděn následování. V jeho postojích se setkáváme s tím, co je opravdu důležité, hodnotné a co obstojí v poslední perspektivě. Před Bohem. Tady se tvoří dějiny. Dostávají nový obsah a nový směr. Lámou se epochy. Ježíšův styl nechť je vzorem i pro církve v postkřesťanské společnosti. Pro církve bez světského vlivu a moci. Pro církve, která možná želí ztráty svého postavení. Ať jí slouží také jako trvalé napomenutí, aby se nevracela zpátky a netoužila po moci, ale aby toužila skutečně pomoci.

Píseň: 273

Přímlyvy: Volejme k Bohu slovy „Prosíme tě, vyslyš nás“.

Bože, na počátku předvelikonočního týdne tě prosíme, abychom následující dny prožili s duchovním užitkem. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme o otevřenost našich srdcí a myslí, abychom nenadřazovali naše představy a plány nad to, co je správné podle tebe. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme o odvahu a pokoru pro církve i pro nás samotné. Dej, ať v těchto postojích věrně následujeme Krista. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme za pronásledované křesťany a za všechny oběti nespravedlnosti a nenávisti. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme za nemocné covidem, za blízké těch, kteří zemřeli, za zdravotníky a všechny, kteří v této složité době pomáhají druhým. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme o pokoj mezi lidmi i národy, o přírodu a všechno stvoření, ať umíme chránit život a jeho krásu. Prosíme tě, vyslyš nás.

Prosíme za všechny, kteří hledají pravdu a smysl života. Pomáhej jim v jejich úsilí a dej se jim poznat. Prosíme tě, vyslyš nás.

Tichá modlitba

Modlitba Páně

Píseň: 632

Ohlášky

Kdo chcete přispět na letošní Postní sbírku Diakonie ČCE, můžete tak učinit v kanceláři nebo převodem na bankovní účet dle instrukcí, které naleznete na <https://www.darujme.cz/projekt/1204258>

V nadcházejícím velikonočním týdnu proběhnou:

středa – od 17:30 proběhne biblická hodina on-line,

čtvrtek – od 17:15 bohoslužby v Diakonii, při kterých budeme číst pašijový příběh,

od 19:00 se můžeme připojit na on-line čtení pašijí z trutnovského sboru

Velký pátek - 18:00 bohoslužby s vysluhováním večere Páně,

sobota – 19:00 Velikonoční vigilie - (liturgie světla, slova a připomínky křtu vycházející ze starobylé tradice) na oslavu Kristova vzkříšení

neděle – 9:00 Boží hod velikonoční bohoslužby s vysluhováním večere Páně
příští neděli také vykonáme při bohoslužbách celocírkevní sbírku na Hlavní dar lásky Jeronýmovy jednoty.

Poslání: Necht' je mezi vámi takové smýšlení jako v Kristu Ježíši: Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí. A v podobě člověka se ponížil, v poslušnosti podstoupil i smrt, a to smrt na kříži. Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno – na nebi, na zemi i pod zemí – a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán. (Filipským 2,5–11)

Požehnání: Sám Pán pokoje ať vám uděluje pokoj vždycky a ve všem. Pán se všemi vámi.

Píseň: 635